

ikke, det vil være muligt at opstille Bestemmelser for, i hvor høj Grad den enkelte Kunde kan drive Forretning med Banken, og paa dette Punkt er jeg tilbøjelig til at tro, de har Ret. Man kan naturligvis altid sætte et Tal ind i Loven, men Spørgsmaalet er, om dette Tal ikke er Udtryk for den rene Vilkaarlighed, om der kan siges at ligge noget til Grund for et saadant Tal, som bundet i et fornuftigt, praktisk og rettænkende Ræsonnement, og saadanne Grunde er i alt Fald ikke givet for at sætte Grænsen ved 35 pCt. af Bankens Aktie- eller Andelskapital med Tillæg af Reservefond og dermed ligestillede Fonds. Men vi kan jo nærmere tale derom i Udvalget og faa oplyst, hvorledes denne Grænse vil virke, samt drøfte, om der skal være et Tal, eller der skal træffes andre Bestemmelser. Jeg vil imidlertid atter ved Omtalen af denne Paragraf pege paa det samme Forhold, som jeg nævnte før: Forholdet mellem Lokalbankerne i Provinsen og Hovedstadsbankernes Filialer, som ligger omkring i mange af vore Provinsbyer. Vil denne Bestemmelse ikke for en Mængde af vore større Købmandsforretninger og Aktieselskaber i Provinsbyerne, som hidtil har gjort Forretninger med de lokale Banker, medføre, at de drives fra den lokale Bank over til Hovedstadsbankens Filial, ganske simpelt fordi de ikke kan gøre deres normale Forretninger med den stedlige Bank med den Aktiekapital, som den har? I mange Aar, gennem Aartier, har Banken og disse Købmandsforretninger — klippestreke Foretagender paa begge Sider — gjort saadanne Forretninger, men sættes der en Procentbestemmelse ind i Bankloven, som hindrer en saadan Forretning, tvinges de paagældende til enten at gaa til Hovedstadsfilialen eller til at dele sig paa andre Banker, hvis der er saadanne, som kan tage dem. Jeg tror, man derved vil skabe et Forhold, som i mange Tilfælde vil stille en saadan Købmandsforretning overfor Vanskeligheder, som den slet ikke har fortjent at stilles overfor, og som der ikke er nogen som helst Rimelighed i at stille den overfor. Navnlige hvis der ved den Kredit, som en Bank yder en Kunde, og ved Garantiforpligtelser tillige tænkes paa den paagældende Kundes Vekseldiskonteringer i Banken, kommer man let i en Række store Forretninger omkring i vore Havnestæder betydeligt op over de 35 pCt., uden at Bankens Risiko derved i nævneværdig Grad forøges.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) mente, at der var Uoverensstemmelse mellem en Skrivelse i Bilaget til

Lovforslaget, som er underskrevet af en Række Direktører dels for Hovedstadsbanker, dels for Provinsbanker, og den Tilføjelse, som Provinsbankerne paa næste Side har gjort dertil. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i, at en saadan Uoverensstemmelse er til Stde. Det, man i Hovedskrivelsen advarer imod, er, at de store Bankers Maanedsbalancer og Aarsregnskaber skal offentliggøres i et eller flere saavel i Forhold til Hovedsæde som til Filialer stedlige Dagblade, medens det, Provinsbankdirektørerne i deres Tilføjelse ønsker, er, at Filialerne, hvor disse har selvstændige Regnskaber, skal offentliggøre disse sideordnet med de lokale Bankers Regnskaber. Det er ganske sikkert et rimeligt Krav, der her er stillet, et Krav, som vi bør imødekomme.

Det er en mærkelig Diskussion, der med Hensyn til Nationalbankens Stilling til det foreliggende Forslag og den gældende Lov har fundet Sted mellem Justitsministeriet paa den ene Side og Handelsministeriet paa den anden. Jeg forstaaer ikke, hvorfor den højtærede Handelsminister, der jo dog stadig hævder, at Nationalbanken kommer ind under Loven, siger, at Afgørelsen skal henskydes til den forestaaende Revision af Bankloven, og saa ikke i denne Revision gennem et Forslag foretager en saadan Afgørelse. Thi enten maa den højtærede Minister jo mene, at Bestemmelsen i den gældende Lov er god nok — og det mener jo for saa vidt den højtærede Minister, som han paa Grundlag af denne Bestemmelse hævder, at Nationalbanken er underkastet Loven —, og i saa Fald skal Spørgsmaalet ikke henskydes til nogen Afgørelse, thi da er det allerede afgjort. Eller, hvis den gældende Bestemmelse ikke er god nok, hvis Spørgsmaalet skal henskydes til Afgørelse her, saa savner jeg et Forslag fra Ministerens Side til en saadan Afgørelse. Jeg tror, den højtærede Handelsminister har Ret i, at Nationalbanken maa høre ind under denne Lov, men det vil vi jo nu kunne tale med Ministeren og ogsaa med Nationalbanken om i Udvalget. Den tidligere Bankspektør har givet os særdeles gode Grunde for, at den gjorde det; han synes at være blevet noget svagere i Troen, efter at han er blevet Medlem af Nationalbankens Direktion, men hans gode Grunde staar stadig ved Magt, og paa Grundlag af dem vil det sikkert være muligt gennem den kommende Udvalgsbehandling at faa Spørgsmaalet lagt helt klart.